

40 JAAR KPB

KPB'er van het eerste uur

TEKST: ERWIN REINHARD, REDACTIE BOMEN
FOTO'S: MAARTEN WINDEMULLER

Het zal niemand zijn ontgaan: dit jaar bestaat de KPB 40 jaar. Een van de eerste leden die na die 40 jaar nog steeds actief lid is, is Maarten Windemuller. Reden om terug te kijken op zijn 40-jarig lidmaatschap in de vorm van een interview.

Maar voordat Maarten zelf aan het woord komt, eerst een korte beschrijving van Maartens professionele bestaan. Want hoe is Maarten nou eigenlijk in het vakgebied bomen verzeild geraakt? Nou, dat ging niet vanzelf. Begin jaren '60 stond er een stukje in de NRC over boomchirurgie, dat was toen nieuw. De omgeving van Maarten had wel in de gaten dat gewoon naar school gaan niet helemaal zijn ding was. Dus werd er gevraagd of dit niet iets voor hem was. Maar daar bleef het voorlopig bij. Daarna kwam in 1965 de middelbare tuinbouwschool in Boskoop in beeld. Na die opleiding ging hij 's zomers bij hoveniersbedrijven bij Stockholm werken. In de zomer

van 1970 begon het bomenvak echter toch te kriebelen en schreef Maarten vanuit zijn kamer boven de loods achter op het erf van het bedrijf, een brief naar een boomchirurg met de vraag of hij daar kon komen werken om het vak te leren. In de brief die hij terugkreeg stond dat dat wel kon, maar dat er diverse voorwaarden aan verbonden waren. Die spraken hem niet zo aan en leken voor hem op dat moment een beperking van zijn vrijheid. Het feest ging dus niet door en hij vertrok aan het eind van de zomer naar München, waar een grote hovenier tot aan de kerst veel werk had. Grote klussen, ook met grote bomen in luxe tuinen.

Bomen over bomen, niet meer en niet minder

Zelfstandig boomtechnisch adviseur

In 1972 trad hij in dienst bij de gemeente Enschede als opzichter. In de jaren '70 en '80 hadden de afdelingen aldaar intensief contact met De Dorschkamp (Marjan van Elsland en Jitze Kopinga) over de 350 kastanjes aan de Boulevard in Enschede, die maar niet wilden groeien – zoals in 1954 aan de gemeenteraad was voorgespiegeld. Er volgden vele jaren van intensief onderzoek onder leiding van De Dorschkamp, waarbij diepe sleuven werden gegraven, bladmonsters werden geanalyseerd etc., met stapels rapporten, en waarbij anderen zoals Stichting Bodemkartering (F. Woperijs) en Heidemij Bomendienst betrokken raakten. Maarten heeft er veel geleerd en ook veel mensen leren kennen. Uiteindelijk zijn de bomen later deels gekapt, maar het was een uiterst leerzaam project. Later heeft hij nog verschillende functies vervuld, onder meer als boomtechnisch adviseur, afdelingshoofd en beleidsmedewerker. Medio 2007 was de tijd daar om te

vertrekken. Hij had het gevoel dat er een interessante stageperiode was afgesloten en ging voortaan verder door het leven als zelfstandig boomtechnisch adviseur. Na 14 dagen diende de eerste klus zich aan voor *Boomadvies Windemuller*. Die eindigde met een descente¹ in het bos met de rechter, een griffier, 3 advocaten, de gedaagde en diens deskundige. Een interessante bijeenkomst, over een schade van € 80.000 door een boom die over een huis gevallen was.

Mooie start van een nieuwe periode

Ik heb met Maarten afgesproken in de *Boomtuin* nabij de Deventerdijk, in Diepenheim (<https://www.bestemmingbuitenlucht.nl/de-boomtuin-micro-hotspot-in-diepenheim/>). De Boomtuin is door kunstenaar Jeroen Kooijmans in opdracht van 'Kunstvereniging Diepenheim' in de kruin van een ongeveer 200 jaar oude eik geconstrueerd. Via een open wenteltrap langs de stam bereik je een plateau waar

¹Een bezichtiging door de rechter op de plek waar de oorzaak van het geschil zichtbaar is of waar het geschil zich afspeelt.

een tuin is aangelegd met varens en mossen. Ook verschillende kruiden als look-zonder-look en ridderzuring hebben het hier naar de zin. Hoe is de Boomtuin tot stand gekomen? In oktober 2013 is een BEA uitgevoerd om de gevolgen van het bouwen van het plateau in de kroon en het plaatsen van een toegangstrap in beeld te krijgen. Henk Slootjes had de opdracht gekregen voor deze BEA, waarbij Maarten deskresearch gedaan heeft met betrekking tot bouwkundige constructies in bomen, gebruikmakend van relevante literatuur. Conclusie: De levensverwachting van de boom wordt door het aanbrengen van de Boomtuin niet verminderd. Advies: Jaarlijkse inspectie waarbij speciaal gelet moet worden op plaatsen waar de boom de constructie raakt.

Secretaris

Op het plateau aangekomen nemen we plaats op een bankje tussen de takken. Door de net ontluikende bladeren door genieten we van het uitzicht. Dan begint Maarten te vertellen.

‘Kort na de oprichting van de KPB in 1982 werd in een café nabij Het Hof te Dieren op een zaterdagmiddag een eerste kennisbijeenkomst gehouden, waarbij de KPB zich presenteerde aan de groene vakwereld. Op de vraag of ik ook lid kon worden werd een beetje twijfelachtig gereageerd, omdat ik geen boomverzorger was, maar een ambtenaar van een gemeente. Na goedkeuring van het bestuur mocht het. Ook op het werk werd er met enig wantrouwen naar gekeken: “Die nieuwe KPB, dat is toch een club van aannemers? Wat moet jij daar nou tussen?” Dat was niet zo moeilijk, bomen over bomen, niet meer en niet minder. Ik kan me nog goed herinneren dat we wel eens met een klein gezelschap bij elkaar kwamen om te zwammen over zwammen. Dozen vol paddenstoelen werden meegenomen, gedetermineerd en besproken. >

Toen er een activiteitencommissie werd opgericht werd me gevraagd om mee te denken. Nuttig, ook voor m'n werk en netwerk. Twee keer per jaar kwamen we met het bestuur samen om het jaarprogramma te bespreken. Dit was bij één van de bestuursleden thuis, vaak zeer chaotisch, maar de sfeer was vrolijk. Geen agenda, veel discussie over van alles, en ja, rond middernacht kwam dan de inspiratie, want o ja, we moeten nog een jaarprogramma maken. Dat was dan na de "voorbereidende gesprekken" binnen een half uur klaar.

Begin jaren '90 vroeg Bert Jansen of ik de rol van secretaris van hem wilde overnemen; de ledenadministratie deden we nog zelf. Gelukkig hadden we thuis kinderen die wel een paar centen wilden verdienen met het verzendklaar maken van acceptgirokaarten, en we groeiden naar meer dan 300 leden. Midden jaren '90 hebben we de ledenadministratie buiten de deur gezet.'

Samenwerking met ISA

'Eind vorige eeuw heeft de ALV op voorstel van het bestuur besloten tot *samenwerking* met de ISA. Let wel, niet *samenvoegen*. Dit was een interessante klus omdat de meeste leden onze KPB met haar eigen identiteit wilden behouden, en geen onderdeel wilden worden van de ISA. Na mijn rol als secretaris (1990-2000) ben ik altijd nog met de KPB verbonden gebleven in de raad van advies. Op verzoek van het bestuur hebben we ons onder andere bezighouden met het opstellen van het beleidsdocument waarvan het bestuur nog steeds gebruikmaakt. Bijzonder was de samenwerking met Henk Slootjes (R.I.P.). Als penningmeester, later als voorzitter of lid van de raad van advies, hebben we jarenlang samen heen en weer gereden vanuit Twente naar Themadagen en (bestuurs)vergaderingen van KPB en NVTB. Waar we het onderweg over hadden? Inderdaad ... bomen, en dat we wel erg bevoorrecht waren dat we met een enthousiaste club mensen vanaf de jaren '80 bezig mochten zijn met de ontwikkeling van een nieuw specialisme in het groene vak.'

Tot op de dag van vandaag maken bomen nog steeds een belangrijk deel van Maartens leven uit, hoewel hij nu toch wat meer aan zijn pensioen probeert te doen, zoals het huis schilderen, een schuur bouwen en verharding rond het huis herbestraten, en meer van dat soort dingen, Maar alles zonder haast, dat wel.

De meeste leden wilden onze KPB met haar eigen identiteit behouden